รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรวิณท์ วรสุข. (2551). *ฉันไม่ใช่แม่ใจยักษ์ เสียงสะท้อนของผู้หญิงในบ้านพักฉุกเฉิน*.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กังสดาล เชาว์วัฒนกุล. (2547). *การสร้างความหมายและวัฒนธรรมเกี่ยวกับความรู้สึกเป็นตราบาปในกลุ่มผู้หญิงที่มีบุตรยาก*. ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จริยา ชำรัมย์. (2547). *ประสบการณ์ความเศร้าโศกของผู้ดูแลที่เป็นคู่สมรสภายหลังการเสียชีวิตของผู้สูงอายุ*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาย โพธิสิตา. (2550). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ณัฐสุดา เต้พันธ์. (2544). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความผูกพันและเจตคติ ในการแสวงหาความช่วยเหลือจากนักวิชาชีพของนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงมณี จงรักษ์. (2530). *จิตวิทยาการให้คำปรึกษา*. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ตรึงเนตร พรรณดวงเนตร. (2538). *บริการสังคมที่หญิงตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาต้องการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัญฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธัญญา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, อัญมณี บูรณกานนท์, และ วิลาศ อยู่ถนอม. (2537). *การศึกษาสภาพการณ์การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (รายงานการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

นุชนาฏ ศิริพล. (2540). *ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวโรเจอร์สต่อการเพิ่มสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของพนักงาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประไพศรี คำมุง. (2543). *การศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวบุญธรรม*. ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พก. เดินหน้าจัดโครงการสู่มาตุภูมิครั้งที่ 6 มุ่งเน้นปลูกฝังความเป็นไทยให้แก่เด็กที่ได้รับการอุปการะจากครอบครัวชาวต่างชาติ. (2552). สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ ค้นเมื่อ 20 กันยายน 2552, จาก http://thainews.prd.go.th.

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอื่นๆ (2539). *การคุ้มครองเด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กถูกทารุณ เด็กถูกละเมิดในสังคมไทย.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. 2551

รายงานประจำปี 2552 สหทัยมูลนิธิ. (ไม่ระบุปีที่พิมพ์). [เอกสารอัดสำเนา]. (ไม่ระบุสถานที่พิมพ์)

วันทนีย์ วาสิกะสิน. (2526). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุทธิดา ยศหลวงฝั้น. (2546). *ประสบการณ์ชีวิตของผู้สูงอายุไทยที่เป็นโรคเอดส์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา เพชรมุนี. (2522). *ทัศนคติของคนไทยบางกลุ่มต่อการรับบุตรบุญธรรม.* กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภางค์ จันทรวานิช. (2549). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 14).* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวดี สวัสดิมงคล. (2535). *สภาวะทางสังคมและจิตใจของมารดานอกสมรสที่มีแนวโน้มในการทอดทิ้งบุตร ศึกษาเฉพาะกรณีโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุริยา ชินะกาญจน์. (2551). *มาตรการทางกฎหมายในการรับบุตรบุญธรรมแบบสมบูรณ์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สุริยา รัตนกุล. (2549). *พิธีกรรมในศาสนา.* กรุงเทพฯ : วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

อรสม สุทธิสาคร. (2547). *คำสารภาพ บาปบริสุทธิ์.* กรุงเทพฯ: สารคดี.

อัจฉรา อักษรวิทย์. (2529). *การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนความต้องการและไม่ต้องการบุตรของมารดานอกสมรส: ศึกษาเฉพาะกรณี โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อาจารี มีอินทร์เกิด. (2541). *เงื่อนไขการรับบุตรบุญธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.* วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อารีย์วรรณ อ่วมตานี. (2549). *การวิจัยเชิงคุณภาพทางการพยาบาล.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Askren, H. A., & Bloom, K. C. (1999). Postadoptive reactions of the relinquishing mother: A review. *Journal of Obstetric, Gynecologic, & Neonatal Nursing, 28,* 395-400.

Batholomew, K., & Harowitz, L. M. (1991). Attachment styles among young adults: A test of a four-category model. *Journal of Personality and Social Psychology, 61,* 226-244.

Berry, M., & Barth, R. P., & Needell, B. (1996). Preparation, support, and satisfaction of adoptive families in agency and independent adoptions. *Child and Adolescent Social Work Journal, 13,* 157-183.

Blanton, T. L., & Deschner, J. (1990). Biological mother's grief: The postadoptive experience in open versus confidential adoption. *Child Welfare, 69,* 525-535.

Bloom-Feshbach, J., Bloom-Feshbach, S. (1987). Introduction: Psychological separateness and experience of loss. In J. Bloom-Feshbach, S. Bloom-Feshbach, & Associates (Eds.), *The Psychology of separation and loss: perspectives on development, life transitions, and clinical practice (pp. 1- 59).* San Francisco: Jossey-Bass.

Bowlby, J. (1969). *Attachment and loss: Vol. 1. Attachment.* New York: Basic Books.

Bowlby, J. (1973). *Attachment and loss: Vol. 2.Separation.* New York: Basic Books.

Bowlby, J. (1980). *Attachment and loss: Vol. 3. Loss: Sadness and depression.* New York: Basic Books.

Bowlby, J. (2005). *A secure base: Clinical applications of attachment theory.* London: Routledge.

Brodzinsky, A. B. (1990). Surrendering an infant for adoption: The birthmother experience. In D. M. Brodzinsky & M. D. Schechter (Eds.), *The psychology of adoption (pp. 295-315).* New York: Oxford University Press.

Brodzinsky, D. M. (1993). Long-term outcome in adoption. *The Future of Children,* 11, 153-166.

Child Welfare Information Gateway. (2007). Are You Pregnant and Thinking About Adoption?. Retrieved 4 October 2009, from www.childwelfare.gov/pubs/f_pregna/index.cfm.

Carr, M. J. (2000). Birthmothers and subsequent children: The role of personality traits and attachment history. *Journal of Social Distress and the Homeless*, 9, 339-348.

Carrie, N. (2007). *A retrospective study of the birthmother's open adoption experience.* Unpublished mater's thesis, California State University, Long Beach.

Chadwick, K. P. (2001). *Mental health concerns of women who relinquished a child for adoption,* Unpublished doctorial dissertation, Argosy University, Seattle.

Colin, V. L. (1996). *Human attachment.* New York: McGraw-Hill.

Condon, J. T. (1986). Psychological disability in women who relinquish a baby for adoption. *The Medical Journal of Australia*, 144, 117-119.

Corr C. A., Nabe C. M., & Corr, D. M., (2000). *Death and dying, life and living.* Belmont, CA: Wadsworth/Thomson Learning.

Cushman, L. F., Kalmuss, D., & Namerow, P. B. (1993). Placing an infant for adoption: The experiences of young birthmothers. *Social Work*, 38, 264-272.

Edwards, C.E., & Williams, C.L. (2000). Adoption change: Birth Mothers in Maternity Homes Today. *Gender & Society, 14,* 160-183.

Davis, C. E. *(1990). Separation loss in searching birthmothers.* Unpublished doctorial dissertation, Case Western Reserve University, Ohio.

Davis, C. E. (1994). Separation loss in relinquishing birth mothers. *The International Journal of Psychiatric Nursing Research*, 1, 63-70. *Retrieved January 26, 2010, from http://drogoresearch. com/displayarticle.php?id=16*

DeSimone, M. (1996). Birth mother loss: Contributing factors to unresolved grief. *Clinical Social Work Journal, 24,* 65-76.

Deykin, E. Y., Campbell, L., & Patti, P. (1984). The postadoption experience of surrendering parents. *American Journal of Orthopsychiatry, 54,* 271-280.

Donnelly, B. W., & Voydanoff, P. (1996). Parenting versus placing for adoption. *Family Relations, 45,* 427-443.

Faulkner, E. J. (1991). *The birthmother: Her fantasies, feeling, and defenses,* Unpublished dissertation, The Union Insititude, Ohio.

Feeney, J., & Noller, P. (1996). *Adult attachment.* California: Sage Publications.

Finley, G. E. (1999). Children of adoptive families. In W. K. Silverman & T. H. Ollendick (Eds.), *Developmental issues in the clinical treatment of children (pp. 358-370).* Boston: Allyn & Bacon.

Fraley, R. C., & Shaver, P. R. (1991). Loss and bereavement: Attachment theory and recent controversies concerning "grief work" and the nature of detachment. In J. Cassidy, & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of attachment: theory, research, and clinical applications (pp. 735-759).* New York: Guilford Press.

Freundlich, M. (2002). Adoption research: An assessment of empirical contributions to the advancement of adoption practice. *Journal of Social Distress and the Homeless,11,*143-166.

Friedlander, M. L. (2003). Adoption: Misunderstood, mythologized, marginalized. *The CounselingPsychologist, 31,* 745-752.

Graza V., & L. Houlihan. (2004). Adoption. In *Encyclopedia of Women's Health.* (pp. 72-74). New York: Springer US.

Haugaard, J. J. (1998). Is adoption a risk factor for the development of adjustment problems?. *Clinical Psychology Review, 18,* 47-69.

Haugaard, J. J., Schustack, A. & Dorman, K. (1998). Birth Mothers Who Voluntarily Relinquish Infants for Adoption. *Adoption Quarterly, 2,* 89 – 97.

Henney, S. M., Ayers-Lopez, S., McRoy R. G., & Grotevant H. D. (2007). Evolution and resolution: Birthmothers' experience of grief and loss at different levels of adoption openness. *Journal of Social and Personal Relationships, 24,* 875–889.

Joosse, A. G. (2004). *The birthmother's experience of open adoption: An interpretive inquiry,* Unpublished doctorial dissertation, University of Alberta. Canada.

Kalmuss, D., Namerow, P. B., & Bauer, U. (1992). Short-term consequences of parenting versus adoption among young unmarried women. *Journal of Marriage and the Family, 54,* 80-90.

Kastenbaum, R. J. (2004). *Death, society, and human experience.* Boston: Pearson

Klima, C. S. (1998). Unintended pregnancy consequences and solutions for a worldwide problem. *Journal of Nurse-Midwifery, 43,* 483-491.

Kubler-Ross, E. (1969). *On death and dying.* London: Tavistock.

Lauderdale, J. L. (1992). *The unbroken cord: The experience of infant relinquishment through adoption*, Unpublished doctorial dissertation, The University of Utah.

Logan, J. (1996). Birth Mothers and their Mental Health: Uncharted Territory. *British Journal of Social Work, 26,* 609–625.

Mander, R. (2006). *Loss and bereavement in childbearing.* London: Routledge

McAdoo, L. L. (1992). *Birhmothers: The forgotten link of the adoption triangle*, Unpublished doctorial dissertation, The University of New Mexico.

McDonald, T. P., Propp, J. R.,& Murphy, K. C. (2001). The postadoption experience: Child, parent, and family predictors of family adjustment to adoption. *Child Welfare League of America, 80,* 71-94.

McLaughlin, S. D., Pearce, S. E., Manninen, D. L., & Winges, L. D. (1988). To parent or relinquish: Consequences for adolescent mothers. *Social Work, 33*, 320-324.

Namerow, P. B., Kalmuss, D., & Cushman, L. F. (1997). The consequences of placing versus parenting among young unmarried women. Special Issue: Families and adoption: Part II. *Marriage & Family Review, 25,* 175-197.

Payne, S. (2008). Overview. In S. Payne, J. Seymour, & C. Ingleton (Eds.) (2nd ed.), *Palliative care nursing: principles and evidence for practice.* Maidenhead, Berkshire, England; New York: Open University Press/McGraw Hill.

Prater, G., & King, L.T. (1988). Experiences of Black families as adoptive parents. *Social Work, 33,* 543-545.

Raphael-Leff, J. (1991). *Psychological processes of childbearing.* London: Chapman and Hall.

Rando T.A. (1993). *Treatment of complicated mourning.* Champaign, IL: Research Press.

Streubert, H. J., & Carpenter, D. R. (2007). *Qualitative research in nursing: Advancing the humanistic imperative (4th ed.)* . Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.

Wiley, M. O., & Baden, A. L. (2002). *The life cycle of birthparents: Future directions for counseling psychologists.* Paper presented at the Annual Meeting of the American Psychological Association, Chicago, IL.

Wiley, M.O., & Baden, A.L. (2005). Birth Parents in Adoption: Research, practice, and counseling Psychology. *The Counseling Psychologist, 33*, 13-50.

Woodger, J. (2000). Adoption: how to support the relinquishing mother. *British Journal of Midwifery, 8,* 9-12.

Worden, J. W. (2009). *Grief counseling and grief therapy: A handbook for the mental health practitioner.* New York: Springer.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แนวคำถามในการสัมภาษณ์

แนวคำถามสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์

1.ขั้นเริ่มต้นการสัมภาษณ์

1) ท่านพอจะแนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักท่านมากขึ้นสักหน่อยได้ไหมคะ

2. ขั้นเข้าสู่ประเด็นที่ต้องการศึกษา

1) ขอให้ท่านบรรยายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใจในของท่าน เมื่อท่านยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม

Probe: สิ่งที่เกิดขึ้นใจในไม่ว่าจะเป็น อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดที่เกิดขึ้นเมื่อท่านยกลูกให้เป็นลูกบุญธรรม ว่าเป็นอย่างไรบ้าง

2) ขอให้ท่านเล่าถึงชีวิตของท่านว่าเป็นอย่างไรบ้าง นับตั้งแต่ท่านยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม

Probe: ภายหลังจากท่านยกบุตรเป็นบุตรบุญธรรม อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเป็นอย่างไร เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างไร

3) ท่านคิดว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมส่งผลกับท่านอย่างไร

Probe: ด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น

4) ขอให้ท่านบรรยายว่าท่านก้าวผ่านช่วงเวลาหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมได้อย่างไร

Probe: ท่านคิดว่าตนเองผ่านพ้นช่วงเวลานั้นมาได้อย่างไร

ท่านจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นอย่างไร

ท่านคิดว่าสิ่งใดที่ช่วยให้ตนเองผ่านพ้น

จัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นได้

3. ขั้นยุติการสัมภาษณ์

1) มีเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของท่านในเรื่องนี้ที่อยากจะเล่าให้ฟังอีกไหม

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อ.ดร.นิรนาท แสนสา	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช คณะศึกษาศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิในงานวิจัยเชิงคุณภาพ
2. น.ส. บุญล้อม กานต์ศักดิ์สราญ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการบริหาร สหทัยมูลนิธิ

ที่ ศธ. 0512.7/ 1592

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้น16 อาคารวิทยกิตต์ ถนนพญาไท
วังใหม่ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

26 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร. นิรนาท แสนสา

เนื่องด้วย นางสาวนิศากร ปงรังษี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขประจำตัวนิสิต 517 81195 38 กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม" โดยมี อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ในการนี้คณะจิตวิทยาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หากท่านมีข้อสงสัยต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ท่านสามารถติดต่อนิสิตได้ที่ นางสาวนิศากร ปงรังษี โทร. 084 045 8052

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคนางค์ มณีศรี)
คณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร. 02-218-9925, โทรสาร. 02-218-9923

ที่ ศธ. 0512.7/ 1593

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้น16 อาคารวิทยกิตต์ ถนนพญาไท
วังใหม่ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

26 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาวบุญล้อม กานต์ศักดิ์สราญ

เนื่องด้วย นางสาวนิศากร ปงรังษี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขประจำตัวนิสิต 517 81195 38 กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม" โดยมี อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ในการนี้คณะจิตวิทยาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หากท่านมีข้อสงสัยต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ท่านสามารถติดต่อนิสิตได้ที่ นางสาวนิศากร ปงรังษี โทร. 084 045 8052

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคนางค์ มณีศรี)
คณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร. 02-218-9925, โทรสาร. 02-218-9923

ภาคผนวก ค
หนังสือของอนุญาตเก็บข้อมูล

ที่ ศธ. 0512.7/ 1310

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชั้น16 อาคารวิทยกิตต์ ถนนพญาไท
วังใหม่ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

4 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการบริหารสหทัยมูลนิธิ

เนื่องด้วย นางสาวนิศากร ปงรังษี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขประจำตัวนิสิต 517 81195 38 กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง "ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม" โดยมี อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต้พันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ทางคณะจิตวิทยา ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นางสาวนิศากร ปงรังษี เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและขอสัมภาษณ์มารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมในหน่วยงานของท่าน เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ทั้งนี้นิสิตจะประสานงานเรื่องวันและเวลา ที่จะเข้าไปการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ท่านสามารถติดต่อนิสิตได้ที่ นางสาวนิศากร ปงรังษี โทร. 084 045 8052

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคนางค์ มณีศรี)
คณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร. 02-218-9925, โทรสาร. 02-218-9923

ภาคผนวก ง

ใบรับรองโครงการวิจัย

AF 01-11

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์: 0-2218-8147 โทรสาร: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

---

COA No. 071/2553

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 054.1/53 : ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม

ผู้วิจัยหลัก : นางสาวนิศากร ปงรังษี นิสิตระดับมหาบัณฑิต

หน่วยงาน : คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปรีดา ทัศนประดิษฐ)
ประธาน

ลงนาม.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 21 กรกฎาคม 2553 **วันหมดอายุ** : 20 กรกฎาคม 2554

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1) โครงการวิจัย
2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
3) ผู้วิจัย
4) แบบสอบถาม

* เลขที่โครงการวิจัย 054.1/53
วันที่รับรอง 21 ก.ค. 2553
วันหมดอายุ 20 ก.ค. 2554

เงื่อนไข

1. *ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ*
2. *หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย*
3. *ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด*
4. *ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) **เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น แล้วส่งสำเนาใบแรกที่ใช้เอกสารดังกล่าวมาที่คณะกรรมการ***
5. *หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ*
6. *หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ*
7. *โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-11) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น*

ภาคผนวก จ

เอกสารข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

AF 04-09

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนิศากร ปงรังษี นิสิตระดับมหาบัณฑิต คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ติดต่อกับผู้วิจัย

(ที่ทำงาน) คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 16 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพ 10330

(ที่พัก) 1168/4 เวลลิงตัน คอร์ท ห้อง 618 ซอยพหลโยธิน 22 แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) ไม่มี โทรศัพท์(ที่พัก) ไม่มี

โทรศัพท์มือถือ 084-045-8052 E-mail: nisakorn_yim@hotmail.com

เลขที่โครงการวิจัย 054.1/53
วันที่รับรอง 21 ก.ค. 2553
วันหมดอายุ 20 ก.ค. 2554

ข้อมูลประกอบการให้คำยินยอมในการเข้าร่วมในการวิจัยประกอบด้วย คำอธิบายดังต่อไปนี้

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัย ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัย มีความจำเป็นที่ท่านควรทำความเข้าใจว่างานวิจัยนี้ทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจนได้ตลอดเวลา

2. โครงการนี้คือการวิจัยเรื่อง "ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม" ศึกษาเกี่ยวกับการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมที่ท่านได้ประสบ ในด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของท่านที่มีต่อการที่ท่านได้ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

3. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของท่านจากการที่ท่านได้ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นนั้นเป็นอย่างไร

4. รายละเอียดของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

4.1 ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยนี้ หมายถึง ท่าน <u>โดยที่ท่านคือ</u> มารดาที่ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเข้าและเกณฑ์การคัดออกต่อไปนี้

<u>เกณฑ์การคัดเข้า</u> คือ

1. ท่านเป็นมารดาที่ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

2. ท่านได้ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นโดยดำเนินการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมผ่านศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือ องค์การสวัสดิภาพเด็ก

3. ท่านมีความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย

4. ท่านสามารถพูดคุย สื่อสารและเข้าใจภาษาไทยได้ดี

<u>เกณฑ์การคัดออก</u> คือ

1. ท่าน<u>ไม่ได้</u>เป็นมารดาที่ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น

2. ท่านได้ยกบุตรที่แท้จริงของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น แต่ไม่ได้ดำเนินการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมผ่านผ่านศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือ องค์การสวัสดิภาพเด็ก

3. ท่านไม่มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย

4. ท่านไม่สามารถ พูดคุย สื่อสารและเข้าใจภาษาไทยได้

เลขที่โครงการวิจัย 054.1/53
วันที่รับรอง 21 ก.ค. 2553
วันหมดอายุ 20 ก.ค. 2554

4.2 จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยโดยประมาณ 8- 12 คน หรือขึ้นอยู่กับการอิ่มตัวของข้อมูล

5. กระบวนการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 ในการคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการรับบุตรบุญธรรม เพื่อขอทราบข้อมูลมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม โดยผู้วิจัยจะขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ท่านนั้นในการประสานงานเบื้องต้นกับมารดาที่ได้ยกบุตรให้เป็นบุญธรรมเพื่อขออนุญาตเชิญท่านเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งในจำนวนนี้จะมีรายชื่อของท่านอยู่ด้วย

5.2 หากท่านสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย เจ้าหน้าที่จะแนะนำท่านให้รู้จักกับผู้วิจัย จากนั้นผู้วิจัยจะติดต่อกับท่านด้วยตนเอง พร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดของงานวิจัยให้ทราบในเบื้องต้น และขอทราบความสมัครใจจากท่านในการเข้าร่วมงานวิจัย

5.3 หากท่านสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะขอนัดพบท่านตามวัน เวลา และสถานที่ตามที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์ โดยคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวและความสะดวกใจของท่านเป็นหลัก จากนั้นผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดของงานวิจัยและตอบคำถามต่างๆ ให้ท่านเข้าใจ พร้อมทั้งให้ท่านได้อ่านเอกสารข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และผู้วิจัยจะสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยของท่านอีกครั้งหนึ่ง เมื่อท่านมีความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะขอให้ท่านลงนามแฝงของท่านหรือประทับลายนิ้วมือในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย และดำเนินการสัมภาษณ์ต่อไป

5.4 ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ท่านด้วยผู้วิจัยเองในสถานที่ที่ท่านสะดวกใจ ในระหว่างสัมภาษณ์ผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเสียงการสัมภาษณ์และจดบันทึกขณะสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ถูกต้องตรงตามที่ท่านได้ให้ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำมาถอดเทปเป็นตัวอักษรและจะไม่มีการบันทึกชื่อ นามสกุลที่แท้จริงของท่านลงในแถบบันทึกเสียง *ผู้วิจัยคาดว่าจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 1-1.30 ชั่วโมงและจะทำการสัมภาษณ์ทั้งหมด 3 ครั้ง โดยการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ท่านได้เล่าถึงประสบการณ์ของท่านตามที่ท่านได้ประสบให้ครอบคลุมเท่าที่จะเป็นไปได้*

5.5 ในส่วนของการสัมภาษณ์ครั้งที่ 3 เป็นไปเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตามแนวทางการวิจัย และนำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์กลับไปให้ท่านตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งว่าตรงตามที่ท่านได้ให้ข้อมูลหรือไม่ และให้ท่านได้เสนอแนะเพิ่มเติมข้อมูลยังไม่ครบ

6. ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ผู้วิจัยคิดว่าสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ การที่ท่านมี

ความยินดีเข้าร่วมการวิจัยและถ่ายทอดประสบการณ์ตรงของท่านถือว่าเป็นประโยชน์และเป็นวิทยาทาน ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม และข้อมูลที่ได้สามารถนำไปพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานการปรึกษาเชิงจิตวิทยาต่อไป

7. หากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว

8. ในการคัดกรองนี้ หากพบว่าท่านไม่อยู่ในเกณฑ์คัดเข้า และขณะนี้ท่านเกิดความรู้สึกไม่สบายใจ สมควรได้รับการช่วยเหลือแนะนำ ผู้วิจัยจะส่งต่อให้กับหน่วยงานที่ให้บริการช่วยเหลือปรึกษาด้านจิตใจต่อไป

9. ผู้วิจัยคาดว่างานวิจัยครั้งนี้จะไม่ทำความเสียหายใดๆ ทั้งสิ้นแก่ท่าน *ในบางกรณีวิจัยนี้อาจมีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นแก่ท่านอยู่บ้าง เช่น ในบางคำถามอาจทำให้ท่านเกิดความรู้สึกสะเทือนใจ ร้องไห้ ไม่สบายใจหรือทำให้ท่านลำบากใจในการตอบ หรือทำให้ท่านสูญเสียความเป็นส่วนตัว สูญเสียความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นต้น* ท่านสามารถยุติการสัมภาษณ์หรือปฏิเสธที่จะตอบคำถามหรือพูดคุยในเรื่องนั้นๆ ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะคอยสังเกตอารมณ์ ความรู้สึกของท่านในขณะสนทนาว่าท่านมีความพร้อมในการให้สัมภาษณ์มากน้อยเพียงใดและจะคอยสอบถามความพร้อมของท่าน หากผู้วิจัยสังเกตหรือสอบถามแล้วพบได้ว่าท่านไม่พร้อมในการให้สัมภาษณ์ผู้วิจัยจะยุติการสัมภาษณ์ไว้แค่นั้น แล้วค่อยนัดสัมภาษณ์เมื่อท่านพร้อมที่จะให้สัมภาษณ์เท่านั้น

ในกรณีที่ผู้วิจัยพบว่าขณะทำการสัมภาษณ์ ท่านเกิดความรู้สึกสะเทือนใจหรือไม่สบายใจใด ๆ อันเนื่องมาจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะส่งต่อท่านไปยังหน่วยงานที่ให้บริการช่วยเหลือการปรึกษาด้านจิตใจ เช่น โรงพยาบาล สถานีอนามัย หรือ หน่วยงานต่างๆ ที่ให้บริการการปรึกษาด้านจิตใจใกล้บ้านท่าน *โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้*

10. การเข้าร่วมเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ถือเป็น**ความสมัครใจ**ของท่าน ท่านสามารถที่จะ**ปฏิเสธ**ที่จะเข้าร่วมการวิจัย หรือหากท่านยินดีเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ท่านก็ยังมีสิทธิ์**ถอนตัว**จากการวิจัยนี้ได้ทุกขณะที่ท่านต้องการ**โดยไม่ต้องให้เหตุผล** และการปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการวิจัยหรือการถอนตัวออกจากการวิจัยไม่มีผลกระทบใดๆต่อท่านทั้งสิ้น

11. หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความยินดีที่จะตอบคำถามให้ท่านเข้าใจ โดยท่านสามารถติดต่อกับผู้วิจัยตามโทรศัพท์มือถือตามที่ได้ระบุไว้ข้างต้นได้ตลอดเวลา หากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมทั้งด้านประโยชน์และโทษที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว

12. ชื่อ นามสกุล ตลอดจนข้อมูลส่วนตัวของท่านและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจะได้รับ**การปกปิดเป็นความลับ** โดยผู้วิจัยจะไม่มีการพิมพ์เผยแพร่หรือเปิดเผย ชื่อ นามสกุล ตลอดจนข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ ที่จะเปิดเผยถึงตัวท่านหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องแก่สาธารณชน ชื่อของท่านจะไม่ถูกบันทึกในแถบบันทึกเสียงหรือบันทึกอยู่ในข้อมูลแต่จะใช้รหัสตัวเลขหรือนามสมมติแทนตัวท่าน และผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บแถบบันทึกเสียงและข้อมูลเหล่านั้นไว้ในที่ปลอดภัยปิดกุญแจเพื่อไม่ให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ *และทำลายแถบ*

เลขที่โครงการวิจัย 014/53
วันที่รับรอง 21 มิ.ย. 2553
วันหมดอายุ 20 มิ.ย. 2554

บันทึกเสียงทันทีเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย หากมีการเสนอผลการวิจัยจะนำเสนอเฉพาะเชิงวิชาการและนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น โดยไม่มีข้อมูลใดในรายงานการวิจัยที่จะสามารถระบุถึงตัวท่าน

13. ไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ท่านในการเข้าร่วมการวิจัย

14. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th"

เลขที่โครงการวิจัย 054.1/53

วันที่รับรอง 21 ก.ค. 2553

วันหมดอายุ 20 ก.ค. 2554

ภาคผนวก ฉ

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

AF 05-09

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามท้ายหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนิศากร ปงรังษี

ที่อยู่ที่ติดต่อกับผู้วิจัย

(ที่ทำงาน) คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 16 ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

(ที่พัก) 1168/4 เวลลิงตัน คอร์ท ห้อง 618 ซอยพหลโยธิน 22 แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ (มือถือ) 084-045-8052

ข้าพเจ้า **ได้รับทราบ**รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และ**ได้รับคำอธิบาย**จากผู้วิจัย **จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว**

ข้าพเจ้าจึง**สมัครใจ**เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินดีให้ข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้า*โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์ 3 ครั้ง เป็นเวลาครั้งละ 1-1.30 ชั่วโมง* และยินยอมให้บันทึกเสียงการสนทนาและการสัมภาษณ์ได้

ข้าพเจ้ามีสิทธิ**ถอนตัว**ออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ **โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล** ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะ**เก็บรักษาเป็นความลับ** โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า แถบบันทึกเสียงจะไม่มีการระบุชื่อแต่ใช้เป็นรหัสในการวิจัย และจะมีการทำลายแถบบันทึกเสียงเมื่อจบการวิจัยแล้ว

ในกรณีต้องมีการให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดผลกระทบจากการวิจัย ผู้วิจัยจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายในการรับบริการปรึกษาด้านจิตใจ เป็นต้น

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับคำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และคำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ
.....
(.....)
ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

เลขที่โครงการวิจัย 054.1/53
วันที่รับรอง 21 ก.ค. 2553
วันหมดอายุ 20 ก.ค. 2554

ลงชื่อ
.....
(.....)
พยาน

* หมายเหตุ

ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลไม่พร้อมลงชื่อในหนังสือยินยอมไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ แต่ผู้ให้ข้อมูลมีความพร้อม และยินดีในการเข้าร่วมโครงการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสอบถามความยินยอมก่อนการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล และบันทึกไว้โดยเครื่องบันทึกเสียงทุกครั้งก่อนทำการสัมภาษณ์

AF 05-09

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
สำหรับผู้ปกครอง/ผู้ดูแล

ทำที่.....

วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. .....

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามท้ายหนังสือนี้เกี่ยวข้องเป็น พ่อ/แม่/ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลของ ..... ขอแสดงความยินยอมให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัย

เลขที่โครงการวิจัย 054.1/53
วันที่รับรอง 21 ก.ค. 2553
วันหมดอายุ 20 ก.ค. 2554

ชื่อโครงการวิจัย ประสบการณ์ด้านจิตใจของมารดาที่ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนิศากร ปงรังษี

(ที่ทำงาน) คณะจิตวิทยา สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาคารวิทยกิตติ์ ชั้น 16 ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

(ที่พัก) 1168/4 เวลลิงตัน คอร์ท ห้อง 618 ซอยพหลโยธิน 22 แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 084-045-8052

ข้าพเจ้าและผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า **ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มา** และวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และ**ได้รับคำอธิบาย**จากผู้วิจัย **จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว**

ข้าพเจ้าจึง**สมัครใจ**ให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าให้ข้อมูลส่วนตัว *โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์ 3 ครั้ง เป็นเวลาครั้งละ 1-1.30 ชั่วโมง* และยินยอมให้บันทึกเสียงการสนทนาและการสัมภาษณ์ได้

ข้าพเจ้ามีสิทธิให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าหรือเป็นความประสงค์ของผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแล **ถอนตัว**ออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ **โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล** ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะ**เก็บรักษาเป็นความลับ** โดยจะนำเสนอข้อมูลจากการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า

ปรับปรุงเมื่อ 23 มกราคม 2552

และตัวข้าพเจ้า แถบบันทึกเสียงจะไม่มีการระบุชื่อแต่ใช้เป็นรหัสในการวิจัย และจะมีการทำลายแถบบันทึกเสียงเมื่อจบการวิจัยแล้ว

ในกรณีต้องมีการให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดผลกระทบจากการวิจัย ผู้วิจัยจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายในการรับริการปรึกษาด้านจิตใจ เป็นต้น

หากผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

หมายเหตุ

ในกรณีที่มีผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยอายุระหว่าง 8-17 ปี ต้องลงนามให้ความยินยอมร่วมกับบิดา/มารดาหรือผู้ปกครอง (Assent)

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....
(.....)
พยาน

ลงชื่อ.....
(.....)
พ่อ/แม่/ผู้ปกครอง/ผู้ดูแล

* หมายเหตุ

ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลไม่พร้อมลงชื่อในหนังสือยินยอมไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ แต่ผู้ให้ข้อมูลมีความพร้อม และยินดีในการเข้าร่วมโครงการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสอบถามความยินยอมก่อนการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล และบันทึกไว้โดยเครื่องบันทึกเสียงทุกครั้งก่อนทำการสัมภาษณ์

ภาคผนวก ช
เอกสารประกอบขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 3

แสดงรายละเอียดประเด็นหลัก ของผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 1

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 1
สิ่งที่โน้มนำไปสู่การตัดสินใจยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การรับรู้ว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร		พี่ต้องใช้เงินไง คือถ้าพี่อยู่กับลูกพี่ไม่มีเงินเลยนะตอนนั้นวันนั้นพี่ก็ไม่ตังค์เลยนะคือถ้าอยู่กับลูก แต่พี่ก็ไม่ดีเองเขาให้เวลาตั้งปีนึงทำงานหาเงิน แล้วพี่ก็ทำงานหาเงินด้วยจ่ายค่าหอเงินมันไม่พอเงินเดือน 3 พันเอง แล้วที่กิ๊กมันให้มันก็ไม่พอพัน 2 พันไม่พอใช้แล้วจะเอาเงินที่ไหนมาเลี้ยงลูก
	การมีความเชื่อว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมเป็นการมอบสิ่งที่ดีแก่บุตร		ตอนนั้นก็คิดตัดใจก็ตัด มันรักแต่ก็ต้องให้ไป พี่คิดว่าถ้าเอาลูกไว้ก็ตายด้วยกัน ถ้าไปลูกก็อาจจะได้ดีก็ได้ ไม่รู้นะตอนนั้นก็ 2 จิต 2 ใจ ไปดีกว่า ก็เลยปล่อยลูกไป
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	ความรู้สึกเจ็บปวดเสียใจจากการสูญเสียบุตร		ความรู้สึกพี่ตอนนั้นคุยอะไรกันไม่รู้นะจำไม่ได้ แต่พี่ใจหายมากเลยรู้ปะ พี่ยังเดินตามไปอยู่เลยนะเดินออกไปเนี้ย พี่ซี (นามสมมติ) อุ้มเอาหัวเขาพาดหัวเขา ลูกก็หลับๆ ตื่นๆ รู้ไหมเหมือนใครมากระชากใจเรานะ (ร้องไห้)
	ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์		ได้แต่คิดถึงก็กินไม่ได้นอนไม่หลับประมาณ 3 ถึง 4 วัน ให้กินข้าวมันก็ไม่กินมันก็ไม่อยาก ไม่อยากพูดไม่อย่างพูดไม่อย่างคุย ความรู้สึกนั้นเคยเป็นไหม
	ความรู้สึกอยากให้บุตรเข้าใจ		17 ปีแล้ว เขาก็โตเป็นสาว แต่พี่เจอเขาครั้งแรกนะตอนพี่ซี (นามสมมติ: จ้าหน้าที่) ให้เจอครั้งแรกพี่ไม่กล้าเจอหน้าเขาแล้วนะ พี่อายพี่กลัวไม่รู้นะความรู้ตอนนั้นพี่รู้สึกว่าพี่ไม่กล้าเจอหน้าเขา พี่กลัวว่าเขาจะว่ามึงเหรอที่ไม่เอากูประมาณนี้ ไม่รู้นะ ความรู้สึกตอนนั้นพี่กลัวเขาถามแต่เขาก็ไม่ได้ถามหรอก เขาคงไม่รู้จะแปลมาว่าเป็นยังไงเนาะ
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการคิด	การคิดหาเหตุผลปลอบใจตนเอง	ตอนนั้นลูกพี่ยังไม่ได้ไปเมืองนอกเลยนะ ยังอยู่เมืองไทยอยู่เลย พี่ซี (นามสมมติ) บอกให้คนดูแล มีคนดูแลพี่ก็จำไม่ได้ พี่ก็ยังนึกว่าทำไมไม่ให้เราฝากดูอย่างที่เราต้องการ ความรู้สึกของพี่ตอนนั้นนะคือเอาลูกพี่ไปแต่ยังไม่ได้ไปเมืองนอก มีคนรับเลี้ยงไว้ก่อนที่จะไปเมืองนอก พี่ก็คิดของพี่ไป แต่มันก็...ก็ทำอะไรไม่ได้ 3 ถึง 4 วันแล้วก็กลับมาคึกคักอย่างเก่าอีก อายุมันก็ไม่ได้เศร้ามากเพราะลูกก็ไม่ได้ตายจากเรา เพราะพี่ก็ถามพี่ซีว่ายังมีโอกาสได้เจอลูกอีกไหมพี่ซี (นามสมมติ) ก็บอกมี
	สิ่งที่ช่วยในการจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การได้รับรู้ความเป็นอยู่ของบุตร	พี่รู้สึกว่าตื้นตันดีใจที่ได้เจอกัน ได้กอดเขาได้เห็นหน้าว่านี้ลูกของเราที่ได้จากเราไปตั้งแต่ครั้งที่แล้ว 14 ปีมาเจอกัน โตขนาดนี้มันปลื้มใจ เขาก็ยังมีชีวิตอยู่ให้พี่ได้เจอได้เห็น

ตารางที่ 4

แสดงรายละเอียดประเด็นหลัก ของผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 2

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 2
สิ่งที่โน้มนำไปสู่การตัดสินใจยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การรับรู้ว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร		ถ้าเราเลี้ยงไม่ไหวถ้าลูกอยู่กับเราใช่ไหมเขาจะแย่ไหม ตอนแรกๆ พี่ก็ไม่ได้จะให้เนาะ พี่ก็กะว่าเลี้ยงเองแต่พี่ก็ไม่ไหว ก็คือแทบจะไม่มีเงินซื้อนมให้ลูกกินเลย ลูก 3 คนเล็กๆ ไล่เลี่ยกัน พี่เลี้ยงคนเดียว แฟนพี่ทิ้งพี่ไปพี่ก็เลี้ยงคนเดียว เขาก็ไม่มีดูดำดูดีเราเลย พอไปทำงานก็ต้องหอบลูกไปหมดทั้ง 3 คนแบบนี้จะทำยังไงดีหนอพี่คิดแบบนี้
	การมีความเชื่อว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมเป็นการมอบสิ่งที่ดีแก่บุตร		ก็อยากจะให้ลูกไปได้ดีอย่างน้อยเขาก็จะ ได้มีอนาคตที่ดีที่อยู่กับแม่ ที่อยู่กับพี่ ก็ว่าอย่างน้อยเขาๆ ก็คงจะช่วยลูกของพี่ได้มากกว่าที่พี่เลี้ยงเขา พี่ก็เลยยกให้
	การได้รับความช่วยเหลือและข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือ		แล้วก็มีพี่เขามาให้ความช่วยเหลือพี่ๆ ก็เอาลูกมาฝากเลี้ยงที่นี่ พี่ก็มาเยี่ยมลูกทุกเดือนมาฝากพี่เขาเลี้ยงปีนึงน่ะ มาเยี่ยมทุกเดือนๆ ทุกวันอังคารพี่จะมาเยี่ยมลูกแต่ก็อย่างว่าเนาะค่าใช้จ่ายมันก็เยอะหาคนเดียว พี่เขาก็บอกว่าก็แนะนำ
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	ความรู้สึกเจ็บปวดเสียใจจากการสูญเสียบุตร		เหมือนคนใจจะขาด คนที่เคยมีแบบเราเคยมาเยี่ยมลูก เราเคยมีลูก ลูกคนที่ 3 ของเรา เรามีเขา พี่ก็เหมือนคนใจจะขาดน่ะ
	ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์		พี่ก็ยังคิดถึงเขามากกระทั่งทุกวันนี้นะพี่ก็คิดถึงลูกมากเลย ทุกวันนอนก็ไหว้พระคิดถึงลูกคิดถึงจริงๆ เลย (ร้องไห้)
	ความกังวลต่อความเป็นอยู่ของบุตร		ถ้าเราจำเป็นแบบไม่ไหวแล้วก็ยกให้เขาก็ได้ แต่ในความรู้สึกของพี่จริงๆ ถ้าพี่ไหวนะ พี่จะไม่ยกให้เลยพี่จะเลี้ยงเองเลยลูกพี่เพราะว่ามันทรมาน คือเราไม่รู้ว่าเรายกเขาไปแล้วเขาจะดีมีความสุขเหมือนกับอยู่กับเราไหมอะไรอย่างนี้ เขาจะรักลูกเราไหมอะไรอย่างนี้
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการคิด	การคิดหาเหตุผลปลอบใจตนเอง	พี่ก็ไม่รู้นะพี่ก็ทำแบบนี้แหล่ะก็ได้แต่ปลอบใจตัวเองว่าทำแล้ว เออลูกเราไปได้ดีนะ อย่างน้อยเขาก็คงจะไปได้ดีกว่าอยู่กับเราตอนนี้พี่ก็คิดแบบนี้แหล่ะ
		การมีความหวังว่าจะได้พบกับบุตรอีกครั้ง	บางทีข่าวมาตอนนั้นที่พี่ดูข่าวก็บอกว่าเด็กที่กลับสู่มาตุภูมิอายุ 18 ปี พี่ก็คิดนะพี่ก็หวังไว้เหมือนกัน พี่ก็ไม่ได้คิดหรอกว่าเราจะอะไรเขาแต่คิดว่าอยากจะเจอลูก อย่างน้อยก็แบบก็หวังไว้เหมือนกันว่าจะมีลูกเรามีสักวัน เมื่อเขาอายุ 18 ปีพี่ก็อยากเจอเขา ไม่รู้ว่าจะได้เจอรึเปล่า

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 2
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำ	การหลีกหนี	พี่ไม่อยากพูดถึงหรอกพอพูดถึงทีไรก็ร้องไห้ทุกทีแหล่ะ
		การสวดมนต์ภาวนา	ตัดสินใจให้ไปแล้วก็ได้แต่ภาวนาแหล่ะ แต่ภาวนากราบพระสวดมนต์ให้เขาเจอแต่สิ่งดีๆ พี่ก็ทำอย่างนี้ แม้กระทั่งทุกวันนี้พี่ก็ทำแบบนี้แหล่ะ ประจำ
		การเขียนจดหมายหาบุตร	พี่ก็บอกเล่าว่าขอโทษเขาไง บอกว่าที่จริงแม่รักลูกมากนะแม่ก็ไม่ได้อยากยกลูกให้คนอื่นหรอก แต่เพื่ออยากจะให้ลูกไปได้ดีไง เพื่ออยากจะให้ลูกได้สิ่งดีๆ อยู่ดีกว่าอยู่กับแม่ๆ อาจจะไม่ได้ให้สิ่งดีๆ กับลูก แม่ก็เลยต้องยอมๆ เพื่อให้ลูกไปได้ดี พี่ก็เขียนขอโทษเขาถ้าเกิดวันหนึ่งถ้าเรามีบุญเราคงจะได้เจอกันอีก พี่ก็บอกเขา
	สิ่งที่ช่วยในการจัดการกับความรู้สึก	การได้รับรู้ความเป็นอยู่ของบุตร	เขาก็คงจะรักดีมั้งเพราะพี่เห็นเขาถ่ายรูปมา พ่อแม่ที่เขาเป็นฝรั่งที่เขาส่งรูปมา ที่พี่เอ (นามสมมติ: เจ้าหน้าที่) เขาให้รูปพี่ไป เออ เขาก็คงจะดีกับลูกของพี่นะ เพราะการแต่งตัวเนื้อตัวลูกเราก็สะอาดไงเขาไม่สกปรกใช่ไหม เขาก็คล้ายๆ เหมือนลูกผู้ดีนะ พี่ก็ดูเพราะว่าเสื้อผ้าอะไรอย่างนี้เขาก็แต่งตัวให้ดีใช่ไหม เสื้อผ้าของฝรั่งอะไรงี้ ก็ไม่เห็นมีเด็กคนอื่นเลยเห็นเขาถ่ายแต่ลูกเรา แต่ตอนหลังเห็นรับไปอีกคนหนึ่งไปเลี้ยงคู่กัน ที่เขาส่งรูปมาให้น่ะนะ ไม่รู้เขาไปรับที่ไหน ที่รู้แต่เห็นเป็นเด็กแบบ อยู่กับลูกเราแต่เด็กคนนี้จะเล็กกว่าลูกเราใช่ไหม เห็นนั่งรถแบบถีบนะ ลูกเราโตแล้ว ลูกพี่ก็จะประมาณ 6 ขวบ 7 ขวบนะ แต่เด็กก็ยังเล็กอยู่ เด็กก็ประมาณขวบหรือ 2 ขวบเนี้ย คือพี่เขาแบบปั่นจักรยานแล้วให้น้องซ้อนท้าย แต่พี่ดูการแต่งตัวดูเสื้อผ้าดูฝรั่งพ่อแม่แล้วก็ดูดี เขาก็คงจะรักลูกเรา
การเรียนรู้จากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การอยู่กับปัจจุบัน		ไหมคะ เพราะว่าอย่างน้อยภาระของเราที่เรามีอีกเราก็ได้ยกให้คนอื่นเขาช่วยดูแลให้แล้วอย่างนี้ พี่ก็คิดว่าจะทำส่วนที่เหลือให้มันดีที่สุด พี่ก็คิดอย่างนั้น

ตารางที่ 5

แสดงรายละเอียดประเด็นหลัก ของผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 3

รายละเอียดประเด็นหลัก		ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 3
สิ่งที่โน้มนำไปสู่การตัดสินใจยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การรับรู้ว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร	ตอนแรกก็ยังไม่ยกให้เด็ดขาด ก็ฝากให้พ่อแม่บุญธรรมเลี้ยงก่อนกี่เดือนๆ ทีนี้เขาดูแล้วว่าช่วงนั้นมันน้องน็อต (นามสมมติ) รู้สึกอนุบาล 3 คนเล็กก็ยังเล็กแบเบาะอยู่เลย ค่าเลี้ยงต่อคนๆ ละ 3 พัน 2 คนๆ ละ 2 พัน พี่ต้องหารายได้เดือนหนึ่งเดือนละหมื่นกว่าบาท ค่าเลี้ยง 6 พันค่าผ้าอ้อมค่านมค่ากิน ถามว่าอีกคนพี่พรจะทำอะไรมาได้ขนาดนั้น ทำงานเช้าจนเย็นๆ จนมืออะไรอย่างเนี้ย ซึ่งมันไม่ใช่ไง
	การมีความเชื่อว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมเป็นการมอบสิ่งที่ดีแก่บุตร	อ่อ เรื่องยกลูกน่ะนะ พี่พร (นามสมมติ) จะบอกว่ามันเป็นการตัดสินใจที่ทุกอย่างมันบีบคั้น ถามว่าคงไม่มีแม่...ทุกคนดีกว่าพี่พรคิดว่า ถึงจะคนดีไม่ดีถึงจะเป็นผู้หญิงหากินก็แล้วแต่ การที่ยกให้ไม่ใช่เขาปัดภาระและหน้าที่ พี่พรว่าสิ่งที่เขาทำคืออยากให้สิ่งที่ดีที่สุดกับลูกเขา
	การได้รับความช่วยเหลือและข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือ	เขาก็ถามพี่ว่าพร้อมไหม ถ้าพร้อม เขาก็คือจะจัดหาพ่อแม่บุญธรรมที่ต่างประเทศให้
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	ความรู้สึกเจ็บปวดเสียใจจากการสูญเสียบุตร	โอ้ น้ำตาเป็นสายเลือดมั้ง จุกอ่ะ พูดไม่ออก
	ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์	อย่างกรณีที่พี่ยกน้องนิด (นามสมมติ) ให้ ถามว่าทุกวันนี้พี่ก็นอนคิดถึงเขานะ
	ความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถทำหน้าที่มารดาได้ดีเพียงพอ	ก็มีช่วงแรกก็รู้สึกโทษตัวเองมาตลอด โทษมาตลอดว่าทำหน้าที่แม่ไม่ดีที่สุดอะไรเงี้ย
	ความกังวลต่อความเป็นอยู่ของบุตร	ถามว่าทุกวันนี้พี่ก็เครียดนะ พี่ก็กลุ้มว่าเขาจะอยู่ยังไง เขาจะกิน เขาจะเหงาไหม เขาจะคิดถึงแม่รึเปล่า
	ความรู้สึกอยากให้ลูกเข้าใจ	พี่ก็ไม่รู้ว่าถ้าลูกถามว่าทำไมไม่เอาหนูไว้ พี่ก็ไม่รู้ว่าพี่จะตอบเขายังไง

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 3
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความ รู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำ	การหลีกหนี	วันสุดท้ายที่เขาจะบินที่เขาจะไป พี่พร (นามสมมติ) ไม่ขอเจอ เพราะว่าไม่รู้ดิ ใจมันไม่อยากให้ล่ะ (ร้องไห้) ใจหนึ่งก็ไม่ไหวล่ะทางนี้ ก็เต็มที่ล่ะ ก็เหมือนกับว่าถ้าเกิด พี่พร คือถามว่าจะดูไหมเพราะเด็กอยู่ในห้อง จะดูจะคุยกับลูกก่อนไหม ไปแต่พี่พรไม่ดูไม่คุยไม่อะไร ทั้งนั้น ถามว่าเหมือนคนใจดำไหมก็ที่สุดน่ะ
		การสวดมนต์ภาวนา	สวดมนต์ภาวนา วันเกิดพี่พร (นามสมมติ) ก็ไปทำบุญให้เขาทุกๆ ปี วันเกิดเขาวันเกิดเขาพี่พรก็เขาชื่อน้องนิด (นามสมมติ) ใช่ไหม พี่พรก็ซื้อดอกกุหลาบไปถวายดอกกุหลาบให้เสด็จพ่อ บอกว่าถ้าบุญญาธิการหรือบุญบารมีที่พี่พรที่มีทำไปเนี้ย ก็ขอให้ท่านปกปักรักษาเขาด้วย ว่าหนูคงไม่มีโอกาสไปถึงขนาดนั้นหรอกอะไรเงี้ย ก็ขอบารมีท่านให้ท่านไปปกปักรักษา พี่พรก็คงทำได้แค่นี้ ก็ทำบุญไปให้
		การทำงานเรียนหนังสือหรือทำกิจกรรม	ช่วงนั้นเป็นบ้าเป็นหลังทำทุกอย่าง ใครรับจ้างอะไรไปทำหมด ทำให้มันลืม
		การเขียนจดหมายหาบุตร	พี่พร (นามสมมติ) ก็บอกว่าถึงน้องนิด (นามสมมติ) ไม่รู้ว่าหนูจะรับแม่เป็นแม่ไหมถ้าไม่รับแม่ก็ไม่โกรธ แต่แม่ได้แต่ภาวนาให้หนูทุกๆ ปี ทุกๆ ครั้งที่แม่ไปวัด ทุกๆ วันที่แม่ก่อนนอนแม่ก็จะสวดมนต์ให้หนูอะไรอย่างเนี้ย แม่จะไม่คิดโกรธหนูเลยถ้าหนูจะไม่เรียกแม่ก็ได้ ก็ขอให้เห็นหน้าว่า เออ สิ่งที่แม่ทำหรือทำอะไรอย่างเนี้ยก็ขอให้เขายกโทษ แม่คงไม่มีเหตุผลใดที่จะตอบเขาไงว่า เอ้ย นี่ฉันต้องทิ้งเธอไปอยู่กับใครๆ ซึ่งไม่ใช่พ่อใช่แม่ ก็ให้เค้าให้อภัยพี่
	สิ่งที่ช่วยในการจัดการกับความ รู้สึกที่เกิดขึ้น	การได้รับรู้ความเป็นอยู่ของบุตร	ถ้าเริ่มจากเริ่มต้นนะ จากเริ่มต้นก็ยังฟุ้งซ่านอยู่ พอไปสักระยะหนึ่งช่วงที่เขาส่งรูปมาเนี้ยเริ่มมีกำลังล่ะ เริ่มรู้ว่าลูกอยู่สุขสบายแล้ว ให้อยู่กับเราคงไม่ได้มีอะไรให้เขานะ เราคงแบบไม่ได้ให้เขาไปเที่ยวอยู่ดีกินดีอะไรเงี้ย ทุกอย่างก็ต้องเซฟหมด ก็เริ่มมีกำลังใจล่ะ เขาเริ่มเขียนมาบอกว่าไปเที่ยวที่นี่ ไปกินที่นี่นะมีใครๆ เขาเริ่มเขียนจดหมายมาบอก ทางพ่อแม่บุญธรรมเขาก็จะเขียนมาบอกว่ายังไงอย่างเงี้ย

รายละเอียดประเด็นหลัก		ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 3
การเรียนรู้จากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การอยู่กับปัจจุบัน	พี่คิดว่าทำอะไรก็ได้ทำงานให้ได้มากที่สุด แล้วก็ใช้สติว่า เรากำลังทำอะไรอยู่ ณ ปัจจุบัน เรามีหน้าที่อะไรบทบาทที่ทำเราคืออะไร คนที่มองเราอยู่คือใครคือตรงนี้ แล้วสิ่งที่อะไรที่เลวร้ายที่ผ่านมาพี่พรจะไม่ไปสนใจล่ะ จะนึกถึงปัจจุบันนึกถึงว่าวันนี้ทำให้ดีที่สุดไม่นึกถึงอดีตล่ะ รู้ว่าพอนึกถึงไปมันก็จะเจ็บ มันไม่มีอะไรดีขึ้นมันมีแต่อะไรเลวร้าย นึกถึงแต่ปัจจุบันทำอะไรให้มันดีกับตัวเองทำอะไรให้มันดีกับชีวิต

ตารางที่ 6

แสดงรายละเอียดประเด็นหลัก ของผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 4

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 4
สิ่งที่โน้มนำไปสู่การตัดสินใจยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การรับรู้ว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร		ไม่อยากยกคือหนูอยากเลี้ยงมากกว่า แต่ทำยังไงมันก็ไม่มีทางที่จะเลี้ยงได้ เพราะว่าเดี๋ยวหนูก็ต้องเรียน เรียนให้จบก่อน
	การมีความเชื่อว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมเป็นการมอบสิ่งที่ดีแก่บุตร		เห็นพี่เขาบอกว่าลูกต้องรักษาตัวก่อนแต่ช่วงนี้เขาก็จะพยายามหาพ่อแม่ให้เร็วที่สุด คือถ้าเกิดไปอยู่ต่างประเทศก็จะได้รักษาแบบหมอเฉพาะทาง ถ้ามีดังค์เขาก็จะหาหมอเฉพาะทางมารักษา โอกาสที่จะหายก็เร็วกว่า เร็วกว่า ง่ายกว่าด้วย
	การได้รับความช่วยเหลือและข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือ		แล้วพอคุยกับซิสเตอร์อย่างเนี้ยซิสเตอร์เขาก็บอกช่วยคุยว่ายกดีกว่าเพราะว่าถ้าเกิดเรารักลูก เรากอดลูกเรา อยู่กับลูกแต่ว่าลูกไม่มีกิน เราทำอะไรไม่ได้มันก็ถือว่าเป็นบาป ก็เลยว่ายกดีกว่าให้เขาไปมีอนาคตที่ดี
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	ความรู้สึกเจ็บปวดเสียใจจากการสูญเสียบุตร		ถ้าเป็นตอนที่ยกเสียใจแต่ตอนนี้ก็เสียดายอยู่
	ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์		ก็ ทุกวันก็คิดถึงอยู่ไม่ใช่แบบว่ายกไปแล้วๆ ไม่คิดถึงเลย ไม่รักอย่างนี้ไม่ใช่ หนูก็คิดถึง รัก
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการคิด	การมีความหวังว่าจะได้พบกับบุตรอีกครั้ง	คิด ไม่ได้หวังแต่ว่าหนูก็คิดเฉยๆ ก็อย่างน้อยก็ทำให้เรารู้สึกดี ทำให้เราไม่เศร้าอย่างนี้
	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำ	การหลีกหนี	จนวันที่ยก พี่ที่เนี้ยเขาก็มารับแต่ตอนนั้นลูกหนูหลับอยู่ ก็เลยไม่ได้ร้องไห้อะไร ยังไม่ค่อยรู้สึกอะไรก็เสียใจนิดนึงแต่ว่าลูกหลับ ไม่อยากร้องไห้ให้ลูกได้ยิน เดี๋ยวลูกตื่น กลัวเขาร้องตามกลัวลูก อึม เดี๋ยวมันตัดใจไม่ได้
		การทำงานเรียนหนังสือหรือทำกิจกรรม	ก็หนูไปโรงเรียนหนูมีเพื่อน โรงเรียนมัธยมมันก็มี เด็กเยอะไงคะ มีเพื่อนมีแฟนมีน้องแล้วก็เล่นคอม อ่านหนังสือ ดูทีวีมันก็ไม่เหงาแล้วก็ไม่คิดมาก ตอนแรกหนูก็เรียนกศน. เรียนวันอาทิตย์ใช่ไหมคะ แล้วก็ย่าเขาจะกลัวว่าถ้าวันธรรมดาอยู่บ้านแล้วก็จะคิดมาก คิดถึงลูกเขาก็เลยให้หนูมาอยู่เอกชน เรียนธรรมดา

รายละเอียดประเด็นหลัก		ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 4
การเรียนรู้จากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การเรียนรู้บทเรียนชีวิต	เป็นเพราะเรามากกว่า ถ้าเราไม่เกลไกลมันก็ไม่เกิดเรื่องนี้ขึ้น เมื่อก่อนหนูแบบทำตัวไม่ดีเลย ออกจากบ้านไม่บ้านเป็นอาทิตย์ๆ ถ้าหนูว่า หนูไม่ได้ทำตัวเกลไกล่หนูก็ไม่มีลูกขึ้นมา ปานนี้หนูก็ยังเรียนอยู่ เรียนจบแล้ว

ตารางที่ 7

แสดงรายละเอียดประเด็นหลัก ของผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 5

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 5
สิ่งที่โน้มนำไปสู่การตัดสินใจยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การรับรู้ว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร		ถ้ามันจะเลี้ยงก็อย่างได่ล่ะ ก็ซื้อข้าวกินเนอะ ก็ทำงานรายวัน ก็ลูกน้อยก็จะปล่อยไปจังได่ ก็เลยตัดสินใจยกไป
	การมีความเชื่อว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมเป็นการมอบสิ่งที่ดีแก่บุตร		ก็ไปอยู่นำเป็นมันก็ดีกว่าอยู่นำแม่ แบบอะหยั่งมันก็มีหมดจั่งซีน่ะ เป็นเป็นหยั่งเป็นก็คิดว่าเป็นจะบ่ได้ลูกอีก ก็ดีกว่าอยู่กับเจ้าของซินะ อะหยั่งก็บ่มีให้ ลูกก็หลายคน ก็เลยให้เป็นอยู่หม่องดีกว่าๆ ก็ย่อมจะดีกว่าจะอยู่กับแม่ซินะ
	การได้รับความช่วยเหลือและข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งความช่วยเหลือ		ตอนแรกก็บ่อยากให้ แต่เอื้อยเพ็นก็บอกว่าเอาให้เขาซะ ถึงเป็นเจ้าของก็เลี้ยงบ่ได้ ลูกอีก 4 คนจะกินหยั่งอยู่หยั่งจั่งซี่
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	ความรู้สึกเจ็บปวดเสียใจจากการสูญเสียบุตร		ก็เสียใจ ก็เสียดาย คิดฮอดลูกนะ ถ้าเป็นไปได้บ่อยากให้เพ็นเลย
	ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์		ทุกมื้อก็ยังคิดคือเก่า
	ความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถทำหน้าที่มารดาได้ดีเพียงพอ		คิดสารพันเนาะ คิดแบบเสียใจ คิดแบบจังได่ คือเลี้ยงลูกบ่ได้จักซินะ คือขี้ร้ายคือชั่วแท้ลูกผู้เดียวก็ซิเลี้ยงบ่ได้
	ความรู้สึกอยากให้บุตรเข้าใจ		ก็บ่อยากให้ สมมติว่าเพ็นรู้ความเนาะ ย่านเพ็นว่าเป็นหยังก็ลูก 4 คน 5 คน ก็เลี้ยงได้เป็นหยั่งหนูคือถึงเลี้ยงบ่ได้ (ร้องไห้)
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการคิด	การหลีกหนี	เพ็นก็บอกอยู่ว่าถ้าแม่นคึดฮอดก็ให้ไปหาอยู่ แต่ว่าบ่ไป ก็บ่อยากเห็น ถ้าเห็นแล้วก็จะคึด ฮอดคือเก่า ก็บ่อยากไปวุ่นวายกับเพ็น
	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำ	การทำงานเรียนหนังสือหรือทำกิจกรรม	ก็ ไปเฮดงาน ก็เล่นนำหมู่นำหยั่งแหน่ ก็พยายามบ่ย้ำบ่เว้าจั่งซีน่ะ ขั้นไปเล่นนำหมู่เพ็นก็จะบ่ค่อยเว้าเรื่องแบบนี้ ก็ถ้าบ่ได้เฮดงานก็อยู่กับลูก กับหยั่งอยู่กับบ้าน ก็พยายามบ่เว้าเรื่องเก่า

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 5
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	สิ่งที่ช่วยในการจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การได้รับรู้ความเป็นอยู่ของบุตร	คือจังคนคุ้นเคย เพิ่นก็เป็นกันเองนะคะ แบบว่าเฮดให้เฮาสบายแบบบ่ให้เฮาคิดอีหยั่งนำจังซี คั่น เวลาไปบ้านเพิ่นจังซี เพิ่นก็ดีนำ แบบเพิ่นแพง คือ แบบคนบ้านเพิ่นอยู่มาจั่งซี่ เพิ่นก็บอกว่าเหลาฮักลูกฮักหยั่งแฮง บ้านเดียวกันซินะ เพิ่นไปเห็น

ตารางที่ 8

แสดงรายละเอียดประเด็นหลัก ของผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 6

รายละเอียดประเด็นหลัก			ผู้ให้ข้อมูลรายหลักที่ 6
สิ่งที่โน้มนำไปสู่การตัดสินใจยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การรับรู้ว่าตนเองไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร		คือไม่ได้ตั้งใจจะยกลูกให้ใครเริ่มแรก แต่เมื่อถึงเวลานั้นนะเมื่อคุยกับหลายๆ คน ความจำเป็นมันบีบเรา ว่าถ้าลูกอยู่กับเรา หนึ่ง อันดับแรกคือ ตาย ตายแน่ๆ ไม่มีกิน อดนม ไม่มีนม ไม่มีอะไร
	การมีความเชื่อว่าการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมเป็นการมอบสิ่งที่ดีแก่บุตร		คิดหารทุกอย่างไว้หมด ก็เลยตัดสินใจ ก็เลยขอให้ลูกไปอยู่ในตรงนี้ดีกว่า เขาจะต้องดีกว่าเรา อย่างน้อยๆ คือ กินไม่ตาย ไม่อด ไม่หิว ไม่หนาว เขาจะมีความปลอดภัย
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายหลังจากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	ความรู้สึกเจ็บปวดเสียใจจากการสูญเสียบุตร		เจ็บมาก เจ็บที่สุด เจ็บ มันบอกไม่ถูก มันรู้สึกเจ็บมากๆ เลย มันไม่มีอะไรที่เราจะเสียใจเท่ากับที่เราสูญเสียอย่างนี้ คือมันเป็นความรู้สึกสูญเสียว่า คือมันไม่ได้เจ็บปวดว่า เขาเอาลูกเราไป มันเป็นความเจ็บปวดที่ว่าทำไมตัวเราทำอะไรไม่ได้เลย มันไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะเลี้ยงดูเขา มันไม่มีอะไรที่จะให้โอกาสเขา มันไม่มีอะไรเท่าเทียมคนอื่น มันรู้สึกเจ็บปวดมาก คือ เราน่าจะมีความแก่ง ความฉลาด ความสามารถมีอะไรที่ดีให้อีกคนหนึ่งที่อยู่รอบข้างเรา แต่เราทำไม่ได้ มันรู้สึกเจ็บ
	ความรู้สึกอาลัยอาวรณ์		คิดถึงทุกวันนี้ก็คิดถึงอยู่ คิดถึง คิดถึง ถามว่าทุกวันนี้ก็ยังคิดถึงอยู่ตลอดเวลา
การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้น	การจัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำ	การหลีกหนี	เจ็บ รู้สึกเจ็บ รู้สึกเจ็บมาก ทุกวันนี้ก็พูดไม่ได้นะ อย่างเพื่อนที่อยู่ด้วยกัน อะไรก็แล้วแต่ห้ามพูดเรื่องความหลัง แต่ถ้าอยากได้แง่คิดอยากได้อะไร ขอได้ก็จะให้ แต่ห้ามพูด
การเรียนรู้จากการยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรม	การอยู่กับปัจจุบัน		ถ้าว่าถ้าแก้ไขได้จะแก้ไขไหมแก้ไข แต่มันไม่ใช่แล้ว บอกกับตนเองว่ามันผ่านไปแล้วมันแก้ไม่ได้แล้ว แต่ทีนี้บอกตนเองเสมอว่าเราต้องแก้ตัวเราเอง แก้ไขอดีตไม่ได้แต่เราต้องแก้ที่ตัวเราเองให้ดีที่สุด สิ่งที่อยู่ในปัจจุบันนี้เราต้องแก้ไขให้ดีที่สุด

ภาคผนวก ซ
พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

content

พระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"เด็ก" หมายความว่า ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"องค์การสวัสดิภาพเด็ก" หมายความว่า มูลนิธิ สมาคม หรือองค์การที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีวัตถุประสงค์ในการสงเคราะห์เด็ก และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

"ศาล" หมายความว่า ศาลคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดในท้องที่ที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชน

---

* รก.๒๕๒๒/พิเศษ/๒๑พ/๒๒ เมษายน ๒๕๒๒

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ*

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* ส่วนราชการที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ*มอบหมาย หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๗ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การอนุญาตและแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้องค์การสวัสดิภาพเด็กได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ให้อธิบดีแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลไปยังองค์การสวัสดิภาพเด็กนั้นโดยไม่ชักช้า องค์การสวัสดิภาพเด็กมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่องค์การสวัสดิภาพเด็กซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แล้วฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาต หรือกระทำการเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อสวัสดิภาพเด็ก อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม" ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมอัยการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธาน กรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อให้ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่จะมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ

(๒) พิจารณา และมีมติในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๓) พิจารณาเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๔) ให้คำแนะนำในเรื่องการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแก่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๕ ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่จัดตั้งขึ้นในกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม สถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานอันเป็นที่อยู่ของเด็ก หรือสำนักงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อพบ สอบถามสืบเสาะข้อเท็จจริง รวบรวมเอกสารและหลักฐานต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และการเลี้ยงดูเด็ก หรือตรวจตราการปฏิบัติงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก กับมีอำนาจตรวจค้นสถานที่ดังกล่าวเพื่อพบตัวเด็กหรือนำเด็กกลับคืน แต่การตรวจค้นเช่นว่านี้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และได้แสดงหนังสือนั้นให้เจ้าของหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้นตรวจดูแล้ว

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดค้นด้วยตนเอง ไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตให้ค้น

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ตลอดจนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นมาให้หรือให้นำเด็กมาพบ หรือมอบเด็กคืน

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมีการทดลองเลี้ยงดูและได้รับอนุมัติให้รับเป็นบุตรบุญธรรมตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การทดลองเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นพี่ร่วมบิดามารดา พี่ร่วมบิดาหรือมารดา ทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือผู้ปกครองของผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรม หรือเป็นบุคคลอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง[๒]

---

[๒] มาตรา ๑๙ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครหรือต่างประเทศให้ยื่นต่ออธิบดี ส่วนในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

มาตรา ๒๒ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ได้พิจารณารายงานการสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงหรือเอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พิจารณาว่าจะควรให้ผู้ขอรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูต่อไปหรือไม่

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งว่าไม่ควรให้นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดู ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กรับมอบเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรมไปทดลองเลี้ยงดูได้

การทดลองเลี้ยงดูต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการทดลองเลี้ยงดูให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมถอนคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

การมอบเด็กคืนตามวรรคหนึ่งต้องกระทำโดยไม่ชักช้า ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปมอบคืนตามกำหนดโดยให้คำนึงถึงระยะทาง ความสะดวกในการนำเด็กไปมอบ และสวัสดิภาพของเด็ก

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู บิดาหรือมารดาไม่ว่าจะเป็นผู้ให้ความยินยอมหรือไม่ อาจขอให้ยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเสียก็ได้โดยยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ยกเลิกคำขอรับเด็ก

เป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บิดามารดา ซึ่งเป็นผู้ขอยกเลิก และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการขอยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสวัสดิภาพของเด็ก หรือบิดาหรือมารดาที่เป็นผู้ขอยกเลิกนั้น ได้ถูกศาลสั่งถอนอำนาจปกครองแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมทดลองเลี้ยงดูเด็กต่อไป ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าว คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๖ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้เลิกการทดลองเลี้ยงดูให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสั่งอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ถือว่าความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่ยื่นตามมาตรา ๒๑ เป็นความยินยอมในการจดทะเบียน

มาตรา ๒๘ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสั่งไม่อนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กนั้นคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมอบเด็กคืน และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจร้องต่อศาลให้เด็กอยู่ในความเลี้ยงดูของผู้ร้องก็ได้

คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๒๗ แล้ว หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรมแล้ว หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติของคณะกรรมการหรือนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และให้มอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งวันนั่งพิจารณาให้อธิบดี ประธานกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ การพิจารณาคดีและการอ่านคำสั่งศาลเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ให้กระทำโดยลับ เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้นอยู่ในห้องพิจารณาได้ คือ

(๑) บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และทนายความ

(๒) ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและทนายความ

(๓) ผู้คัดค้านและทนายความ

(๔) พนักงานศาล

(๕) พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กที่เกี่ยวข้อง

(๖) พยาน ผู้เชี่ยวชาญ และล่าม

(๗) บุคคลที่ศาลเรียกให้มาแถลงข้อเท็จจริง และบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าศาลเห็นว่าในขณะหนึ่งขณะใด บุคคลบางคนไม่ควรอยู่ในห้องพิจารณา ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บุคคลทั้งหมดหรือบุคคลที่ศาลเห็นว่าไม่สมควรนั้น ออกไปนอกห้องพิจารณาก็ได้

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณารูป ชื่อ หรือข้อความใดซึ่งจะทำให้รู้จักตัวเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม หรือผู้ขอรับหรือรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและห้ามมิให้โฆษณาคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๓๓ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมฝ่าฝืนไม่ส่งมอบเด็กคืนตามความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ส. โหตระกิตย์
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งแต่เดิมเคยจำกัดอยู่เฉพาะในระหว่างเครือญาติและผู้รู้จักคุ้นเคยกันนั้น บัดนี้ได้แพร่ขยายออกไปสู่บุคคลภายนอกอื่น ๆ ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว สมควรกำหนดเงื่อนไขและวิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญและป้องกันการค้าเด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบิดามารดาที่แท้จริงของเด็ก ตลอดจนประโยชน์ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ [๓]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อยกเว้นไม่ต้องทดลองเลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมที่กำหนดไว้ตามกฎหมายปัจจุบัน คือพี่ร่วมบิดามารดา พี่ร่วมบิดาหรือมารดา ทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือผู้ปกครองนั้น ปรากฏว่ายังมีกรณีอื่นซึ่งสมควรได้รับการยกเว้นอีก เช่น กรณีคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะรับบุตรบุญธรรมหรือบุตรที่ติดมาของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายโดยเปิดโอกาสให้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขกรณีที่จะได้รับยกเว้นเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕[๔]

มาตรา ๓๒ ในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย" เป็น "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์" คำว่า "กรมประชาสงเคราะห์" เป็น "กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ" และคำว่า "อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์" เป็น "อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วน

---

[๓] รก.๒๕๓๓/๑๘๗/๔๐พ/๒๖ กันยายน ๒๕๓๓

[๔] รก.๒๕๔๕/๑๐๒ก/๗๐/๘ ตุลาคม ๔๕๔๕

ราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

content

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๖) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

(๗) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

หมวด ๑
องค์การสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ ๒ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็น

บุตรบุญธรรมให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดี ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามแบบ บธ. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาหนังสือจัดตั้ง ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ขององค์การสวัสดิภาพเด็ก

(๒) หลักฐานแสดงว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็ก

(๓) แผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็กและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมขององค์การสวัสดิภาพเด็ก

(๔) เอกสารแสดงฐานะทางการเงินขององค์การสวัสดิภาพเด็กย้อนหลังไปไม่เกินหกเดือน

(๕) เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับผู้มีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็กและ

(๖) เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ

สำหรับองค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ นอกจากจะต้องจัดส่งเอกสารและหลักฐานตาม (๑)(๒)(๓)(๔)(๕) และ (๖) แล้ว ให้จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับองค์การสวัสดิภาพเด็กของต่างประเทศที่มีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศไทย ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าองค์การสวัสดิภาพเด็กของต่างประเทศนั้นได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศนั้นให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศและมีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศไทย เพื่อประกอบการขอรับใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๓ องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ ซึ่งมีประสบการณ์ในงานสงเคราะห์เด็กและครอบครัวมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และ

(๒) เจ้าหน้าที่สวัสดิภาพเด็ก ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จิตวิทยา หรือสังคมวิทยา ทำหน้าที่พิจารณาประเมินความเหมาะสมของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมและผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ข้อ ๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ แล้ว ให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและหลักฐานดังกล่าว แล้วส่งคำขอรับใบอนุญาต เอกสารและหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นของผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไปให้อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานที่ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ ๕ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตให้องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามแบบ บธ. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามแบบ บธ. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ องค์การสวัสดิภาพเด็กต้องจัดให้มีการบริการดังต่อไปนี้

(๑) การแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๒) การคัดเลือก ประเมิน และทำรายงานการศึกษาสภาพครอบครัวของผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และ

(๓) การควบคุมและรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูเด็ก

ข้อ ๗ องค์การสวัสดิภาพเด็กต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมให้มีจำนวนเพียงพอในการดำเนินงานตามที่อธิบดีกำหนด และปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมกำหนด

ข้อ ๘ ใบอนุญาตให้องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยให้เห็นได้ง่ายภายในสำนักงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ ๙ ในกรณีที่องค์การสวัสดิภาพเด็กใดย้ายสำนักงานหรือเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กนั้นแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้ายสำนักงานหรือเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบบริหารงานประจำ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่องค์การสวัสดิภาพเด็กใดเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์แผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสงเคราะห์เด็กและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ผู้มีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็กหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กของต่างประเทศซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศไทย ให้องค์การสวัสดิภาพเด็กนั้นแจ้งเป็นหนังสือพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานให้อธิบดีทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

หมวด ๒
การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในประเทศไทย

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ณ สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด ที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ โดยให้ยื่นพร้อมหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็ก

เป็นบุตรบุญธรรม และต้องแนบเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมดังต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณาด้วย

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาทะเบียนสมรสหรือทะเบียนหย่า (ถ้ามี)

(๔) ใบรับรองแพทย์ซึ่งแสดงว่ามีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์

(๕) รูปถ่ายของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรส (ถ้ามี) ขนาด ๔.๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนคนละสองรูป และ

(๖) หนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรสหรือคำสั่งอนุญาตของศาลแทนการให้ความยินยอมของคู่สมรส (ถ้ามี)

คำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและหนังสือแสดงความยินยอมตามความหนึ่งให้เป็นไปตามแบบ บธ. ๔ และแบบ บธ. ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนาในต่างประเทศซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและมีระยะเวลาสำหรับการทดลองเลี้ยงดูในประเทศไทยไม่น้อยกว่าหกเดือน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยให้ยื่นพร้อมหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและต้องแนบเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมดังต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณาด้วย

(๑) สำเนาหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่

(๒) สำเนาทะเบียนสมรสหรือทะเบียนหย่า (ถ้ามี)

(๓) ใบรับรองแพทย์ซึ่งแสดงว่ามีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์

(๔) เอกสารรับรองการทำงานและรายได้

(๕) เอกสารรับรองการเงินย้อนหลังไปไม่เกินหกเดือน

(๖) เอกสารรับรองทรัพย์สิน

(๗) รูปถ่ายของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรส (ถ้ามี) ขนาด ๔.๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวนคนละสี่รูป

(๘) เอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา ซึ่งรับรองว่าผู้นั้นสามารถรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น

(๙) เอกสารจากหน่วยงานตรวจคนเข้าเมืองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา ซึ่งรับรองว่าการนำเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมเข้าประเทศสามารถกระทำได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น

(๑๐) หนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรสหรือคำสั่งอนุญาตของศาล

แทนการให้ความยินยอมของคู่สมรส (ถ้ามี)

(๑๑) สำเนาใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว และ

(๑๒) เอกสารรับรองความประพฤติและความเหมาะสมทั่วไปของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจากผู้ที่เชื่อถือได้อย่างน้อยสองคน

เอกสารตาม (๑) ถึง (๑๐) จะต้องได้รับการรับรองโดยสถานทูตหรือสถานกงสุลของประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา

คำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและหนังสือแสดงความยินยอมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบ บธ. ๕ และ บธ. ๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๓ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ครั้งละหนึ่งคน เว้นแต่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า หรืออาของเด็ก หรือเด็กนั้นเป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือเด็กนั้นเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน

การยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้ยื่นคำขอไว้แล้วจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามคำขอครั้งก่อนแล้ว

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมแล้วเสนอต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีเพื่อมีคำสั่งว่าสมควรจะให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูหรือไม่

ในกรณีที่เด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมเป็นผู้ถูกทอดทิ้งและอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก หรือมิได้ถูกทอดทิ้งแต่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของสถานสงเคราะห์เด็กดังกล่าว โดยบิดาและมารดาหรือบิดาหรือมารดาในกรณีที่มารดาหรือบิดาคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองทำหนังสือมอบอำนาจให้สถานสงเคราะห์เด็กดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจให้ความยินยอมให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแทนตน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่ออธิบดีเพื่อมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งไม่ว่าจะได้มีการยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ณ ท้องที่ใด

หมวด ๓

การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนาในต่างประเทศซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามแบบ บธ. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๒ ซึ่งต้องได้รับการรับรองจากสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้น

และเอกสารตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๗ ด้วย

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งอาจยื่นผ่านสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา หรือยื่นผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศนั้นซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศดังกล่าวให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศก็ได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนาในต่างประเทศซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย แต่ไปมีถิ่นที่อยู่ในประเทศอื่นซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย และจะมีระยะเวลาสำหรับการทดลองเลี้ยงดูในประเทศที่มีถิ่นที่อยู่นั้นไม่น้อยกว่าหกเดือน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามแบบ บธ. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๒ ซึ่งต้องได้รับการรับรองจากสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทย ในประเทศที่มีถิ่นที่อยู่นั้น และเอกสารตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๘ ด้วย

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งอาจยื่นผ่านสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศที่ผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่หรือยื่นผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศที่ผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศนั้นซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศดังกล่าวให้ดำเนินการ เพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศก็ได้

ข้อ ๑๗ การยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามข้อ ๑๕ ต้องมีเอกสารดังต่อไปนี้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศนั้นซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศดังกล่าวให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ

(๑) เอกสารรับรองว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติและความเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๒) เอกสารรับรองว่าจะทำการควบคุมการทดลองเลี้ยงดูเด็กและส่งรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กให้อธิบดีทราบทุกระยะเวลาสองเดือน และ

(๓) รายงานการศึกษาเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และครอบครัวของผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ข้อ ๑๘ การยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามข้อ ๑๖ นอกจากต้องมีเอกสารตามที่ระบุในข้อ ๑๗ (๑)(๒) และ (๓) จากหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศดังกล่าวให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศแล้ว ยังต้องมีหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและหนังสือรับรองว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีระยะเวลาการทดลองเลี้ยงดูเด็กในประเทศนั้นไม่น้อยกว่าหกเดือนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบของประเทศที่ผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๙ ให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับกับการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ในต่างประเทศ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม แล้วเสนอต่ออธิบดีเพื่อมีคำสั่งว่าจะสมควรให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูหรือไม่

เมื่ออธิบดีมีคำสั่งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูแล้ว ให้อธิบดีเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักร เพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

หมวด ๔
การทดลองเลี้ยงดูเด็ก

ข้อ ๒๑ การรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในประเทศไทย

(ก) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่มีคู่สมรส ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเอง

(ข) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีคู่สมรส ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรสต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเอง เว้นแต่คู่สมรสไม่สามารถมารับเด็กได้ ในกรณีนี้ให้คู่สมรสมีหนังสือแจ้งเหตุผลที่ไม่สามารถมารับเด็กได้เพื่อให้อธิบดีพิจารณาอนุญาต

(๒) การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรส แล้วแต่กรณี ต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเองเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามที่คณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเสนอ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เด็กนั้นได้เดินทางไปยังประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นที่อยู่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

(ข) ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเคยได้รับอนุมัติให้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมาก่อนแล้ว และในการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมครั้งหลังนี้ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีเหตุจำเป็นอันสมควรที่ไม่สามารถมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูได้ โดยทำเป็นหนังสือต่ออธิบดีพร้อมทั้งแสดงความจำนงว่าจะออกค่าใช้จ่ายสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่และเด็กเพื่อนำเด็กนั้นไปส่งยังประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๒๒ การทดลองเลี้ยงดูเด็กต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนนับแต่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้รับมอบเด็กเข้าอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู

ข้อ ๒๓ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กไปเยี่ยมเด็กและครอบครัวที่ได้อุปการะเลี้ยงดูเด็ก เพื่อสังเกตสภาพความเป็นอยู่ สุขภาพร่างกายและจิตใจของเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็ก แล้วรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ทุกระยะเวลาสองเดือน

ในกรณีที่เป็นการทดลองเลี้ยงดูเด็กในต่างประเทศ ให้หน่วยงานหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กซึ่งระบุไว้ในเอกสารตามข้อ ๑๗ (๒) หรือข้อ ๑๘ เป็นผู้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยให้รายงานผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กต่ออธิบดีทุกระยะเวลาสองเดือน

ข้อ ๒๔ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็ก หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะย้ายที่อยู่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็กทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่การย้ายที่อยู่ในกรณีฉุกเฉินซึ่งไม่อาจแจ้งล่วงหน้าได้ให้แจ้งเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันย้าย

ในกรณีที่เป็นการทดลองเลี้ยงดูเด็กในต่างประเทศ ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งจะย้ายที่อยู่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้หน่วยงานหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กซึ่งระบุไว้ในเอกสารตามข้อ ๑๗ (๒) หรือข้อ ๑๘ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่การย้ายที่อยู่ในกรณีฉุกเฉินซึ่งไม่อาจแจ้งล่วงหน้าได้ให้แจ้งเป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันย้าย และให้หน่วยงานหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๕ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็ก หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ มีเหตุจำเป็นต้องนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี และเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูนอกราชอาณาจักร ให้อธิบดีเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดูเด็กในต่างประเทศ หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ มีเหตุจำเป็นต้องนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูในประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาหรือประเทศที่ผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ แล้วแต่กรณี ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดี ณ ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูในประเทศอื่นนั้น โดยอาจยื่นผ่านหน่วยงานหรือองค์การสวัสดิภาพเด็กตามข้อ ๑๕ วรรคสอง หรือข้อ ๑๖ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๖ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูเด็กครบระยะเวลาหกเดือนแล้ว ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าผลของการทดลองเลี้ยงดูเด็กเป็นที่น่าพอใจให้เสนอต่อคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือคณะอนุกรรมการตามที่คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบหมาย เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไปดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัวต่อไป แต่ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี เห็นว่าผลของการทดลองเลี้ยงดูเด็กยังไม่เป็นที่พอใจ อาจสั่งให้ขยายระยะเวลาการทดลองเลี้ยงดูเด็ก

ออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน

ในกรณีที่เป็นการทดลองเลี้ยงดูเด็กในต่างประเทศ ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมติดตามผลการทดลองเลี้ยงดูจนกว่าจะครบระยะเวลาตามที่อธิบดีกำหนด และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำการทดลองเลี้ยงดูเด็ก

(๑) ผู้ซึ่งเป็นญาติสืบสายโลหิตทางฝ่ายบิดาของเด็กที่ผู้นั้นจะรับเป็นบุตรบุญธรรม ได้แก่ ทวด ปู่ ย่า ลุง ป้า หรืออาของเด็ก ในกรณีที่บิดามารดาของเด็กไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันและบิดาของเด็กไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร

(๒) ผู้ซึ่งเป็นคู่สมรสของญาติสืบสายโลหิตทางฝ่ายบิดาหรือมารดาของเด็กซึ่งคู่สมรสนี้ได้จดทะเบียนสมรสมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือจดทะเบียนสมรสน้อยกว่าหกเดือน แต่เด็กเคยอยู่ร่วมกับคู่สมรสดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ในกรณีที่ญาติสืบสายโลหิตดังกล่าวได้ยื่นคำขอรับเด็กนั้นเป็นบุตรบุญธรรมด้วย

(๓) ผู้ซึ่งขอรับบุตรหรือบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรม และคู่สมรสนี้ได้จดทะเบียนสมรสมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือจดทะเบียนสมรสน้อยกว่าหกเดือน แต่เด็กเคยอยู่ร่วมกับคู่สมรสดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๔) ผู้ได้รับอนุญาตจากกรมประชาสงเคราะห์ให้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้งแบบครอบครัวอุปถัมภ์ และได้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมนั้นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีโดยมีผลการเลี้ยงดูเป็นที่น่าพอใจ

(๕) ผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่ถูกทอดทิ้งไว้กับตน โดยได้อุปการะเลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมนั้นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และศาลได้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมของบิดามารดาในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดให้ผู้ขอรับ

เด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งมีภูมิลำเนาในต่างประเทศและมิได้มีสัญชาติไทยต้องเป็นผู้ซึ่งมีคู่สมรสด้วย ทำให้เด็กจำนวนมากขาดโอกาสที่จะได้รับเป็นบุตรบุญธรรม สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยให้บุคคลดังกล่าวแม้จะไม่มีคู่สมรสก็สามารถยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและนำเด็กไปทดลองเลี้ยงดูนอกราชอาณาจักรได้ และโดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมข้อยกเว้นการทดลองเลี้ยงดูเด็กสำหรับบุคคลบางประเภทที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กมาก่อนหรือมีความเหมาะสมที่จะรับเด็กนั้นเป็นบุตรบุญธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเรื่องการอนุญาตให้องค์การสวัสดิภาพเด็กดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ใช้มานานแล้ว สมควรปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนิศากร ปงรังษี เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ.2528 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต เอกจิตวิทยาคลินิก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เกียรตินิยมอันดับ 1) และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551

ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเนื้อหาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถติดต่อกับผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้ที่ e-mail: npnisakorn@gmail.com

